

ת"ד 10207/06/20 - מדינת ישראל נגד דוד עיני

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 10207-06-20 מדינת ישראל נ' עיני

בפני
בעניין: כבוד השופט אלעד שור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד עיני

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם שבפני הודה והורשע בגרימת תאונת דרכים בה נפגע הולך רגל בחבלות של ממש עבירה לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961, נהיגה בחוסר זהירות, עבירה לפי תקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה. תשכ"א-1961 ובהתנהגות הגורמת נזק עבירה לפי תקנה 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. על פי עובדות כתב האישום ביום 8/8/19 נהג הנאשם את מוניתו בחניון מלון "קראון פלאזה" בתל אביב, פגע עם צדו הימני של הרכב בעגלה, כתוצאה מכך נהדפה העגלה ופגעה בנפגע, בבטנו, הפגיעה גרמה לדימום פנימי אשר הצריך ניתוח, מנות דם ותפרים, והכל כמפורט בכתב האישום.
3. הצדדים טענו לעונש, המאשימה עתרה לרף גבוה של רשלנות ומכאן עתרה למתחם ענישה של מאסר לתקופה שבין 3 חודשים ועד 12 חודשים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 20 חודשים ועד שנים בנוסף לעונשים מותנים, קנס ופיצוי למעורב. המאשימה הפנתה לחבלות של המעורב וכן לעברו התעבורתי של הנאשם אשר נהג משנת 75 ולחובתו 88 הרשעות קודמות בתעבורה.
4. ההגנה בטיעוניה הפנתה לכך שמדובר ברף רשלנות נמוך והגישה בהסכמה את התמונות אשר סומנו נ/1 וצולמו במצלמת אבטחה ומהן ניתן להתרשם ממהלך האירוע, ההגנה הדגישה את היותו של הנאשם נהג מקצועי, נהג מונית, המתפרנס מנהיגה מזה 46 שנים וטענתה כי יש לראות את עברו על רקע וותקו ומקצועו, לטענת ההגנה לעניין החבלות, נטען כי בסופו של יום לא נגרמה נכות דהיינו נזק בלתי הפיך, ולכן נטען כי החבלות הנן ברף הבינוני ולא גבוה, ההגנה הדגישה היותו של הנאשם אב ל-5 ילדים וסב ל-10 נכדים המתפרס מנהיגת מונית ועתרה למתחם ענישה שאינו כולל מאסר אלא פסילה לתקופה של 3 עד 6 חודשים בנוסף לקנס ותנאי.

5. העיקרון המנחה בעת קביעת מתחם העונש ההולם הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. עפ"י מצוות המחוקק כאמור בתיקון 113 לחוק העונשין על ביהמ"ש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה ובהתאם לסעיף 40 (ג) (א) ביהמ"ש יקבע את העונש ההולם בהתחשב בסעיפי המשנה שקבועים בסעיף 40 (ט) כאמור מדובר בתאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלות של ממש כאמור בכתב האישום בהתחשב בפסיקה לדוגמה עפ"ת 34990-06-15 קבע כב' שופט ביהמ"ש המחוזי רענן בן יוסף כי המתחם במקרה דומה נע בין 3 חודשי פסילה ל- 12 חודשי פסילה כמו כן בת.ד. 1416-09-15 נקבע מתחם של בין חודשיים פסילה ל- 6 חודשי פסילה, אני קובע כי בנסיבות העניין המתחם ההולם במקרה זה נע בין 6 חודשי פסילה לבין 18 חודשי פסילה לכך מצטרפים עונשים של פסילה בפועל ופסילה על תנאי, מאסר אשר נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל של מספר חודשים. כאמור בסעיף 40 י"א לחוק העונשין על ביהמ"ש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שהביא בחשבון את הערכים הקבועים בסעיף, הלכה מנחה היא, כי מרכיב חשוב ברמת הענישה בתיקי תאונות דרכים הינו תוצאות התאונה וראו בעניין זה דברי כב' השופט רענן בן יוסף בעפ"ת (ת"א) 10576-12-10 **דמיטרי רודקוביץ נ' מדינת ישראל** (מיום 23.12.10) שם נקבע, כי לתוצאת התאונה יש השלכה משמעותית לעונש שייקבע כמו גם לחומרת העבירה, אולם יש לשקול גם רשלנות תורמת של הנפגע וכן נסיבות אישיות של הנאשם. בעפ"ת (ת"א) 15291-10-12 **ראובן ששון נגד מדינת ישראל** (מיום 13.12.12) בו חזר כב' השופט רענן בן יוסף, על עמדתו וקבע, כי: **"תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה...אך מנגד, גם נסיבות אישיות של נאשמים הינם כלי שיש לעשות בהם שימוש או לתת להם משקל במסגרת הענישה. נסיבות אישיות, ובהן, בין היתר התנהגותם הכללית על הכביש, המתבטאת בגיליון הרשעותיהם"**.

7. לעניין נסיבות התאונה, מדובר בתאונה בחניון, כאשר הנאשם נהג במהירות איטית, המעורב פרק משאית באמצעות עגלה אשר עמדה בסמוך אליו, הנאשם עבר עם מרבית רכבו בין העגלה מימינו לבין הקיר שמשמאלו, ואולם, לקראת סיום התמרון פגע חלקו הימני של דופן רכבו של הנאשם בעגלה וזו נהדפה. כאמור, בכתב האישום, אל עבר המעורב, פגעה בו וגרמה לתוצאות, כאמור בכתב האישום.

8. למעשה בכתב האישום ייחסה המאשימה לנאשם עבירה של חוסר זהירות ובכך למעשה קבעה כי מדובר ברף נמוך של רשלנות אשר לא הגיע כדי קלות ראש, תוצאות התאונה בסופו של יום הסתיימו בפגיעה קשה שהצריכה ניתוח, יצוין כי לא נטען בפני כי המעורב סבל מפגיעות אשר גרמו לנכות או לנזק בלתי הפיך.

9. הנאשם אמנם נהג וותיק אך לא ניתן להתעלם כי גיליון הרשעותיו מונה 88 הרשעות בתעבורה חלקן עבירות בטיחותיות כמו כן בעברו 4 תאונות, ישנות אמנם, משנת 2010, 2002 ו 2 תאונות משנת 1980, ברגיל דין של הרשעות אלו היה להתיישן אך לאור שהנאשם המשיך לבצע עבירות לאורך השנים אין הוא ראוי ליהנות מהתיישנות, כאמור.

10. **לאור כל האמור מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. קנס בסך 2000 ₪ אשר ישולם עד לא יאוחר מיום 1/5/22.
- ב. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה עד לא יאוחר מיום 1/5/21.
- ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ד. מאסר לתקופה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה של גרימת תאונת דרכים בה נחבל אדם בחבלות של ממש.
- זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ב, 31 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.